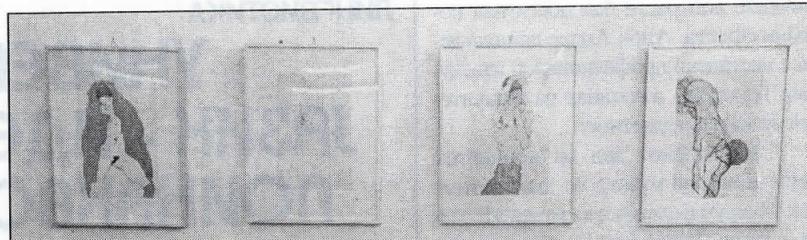

ИЗЛОЖБИ

На 2 март, во Културно-информативниот центар во Скопје (во двета изложбени салона), беше отворена изложбата на најпознатите австриски сликари Густав Климт и

Кон изложбата на двајцата австриски сликари, кои ја обележаа ликовната сцена во Виена во йочетокот на 20 век

Климт и Шиле

Егон Шиле. Изложбата содржи факсимили на акварели и цртежи што се во сопственост на Албертина Холдингс и дел од нив се наоѓаат во приватни колекции. Оваа патувачка изложба во Скопје пристигнува од Албанија, а потоа следува нејзиното гостување во Битола.

Густав Климт и Егон Шиле му припаѓаат на интернационалниот уметнички стил *арп нуво*, кој се развива меѓу 1880 и 1890 година. Ова значајно движење во различни европски земји е

сликарство е, пред сè, декоративно, со рафинирани линеарни арабески (орнamenti на флорални мотиви), езотичен дизајн и изобилува со употреба на златни и сребрени додатоци, но воедно е и многу експресивно и романтично преку доминантните теми поврзани со чувство на неуроза, страшт и смрт, изразени во слики, цртежи и мозаици. Покрај пејзажи, портрети, илустрации на бајки со

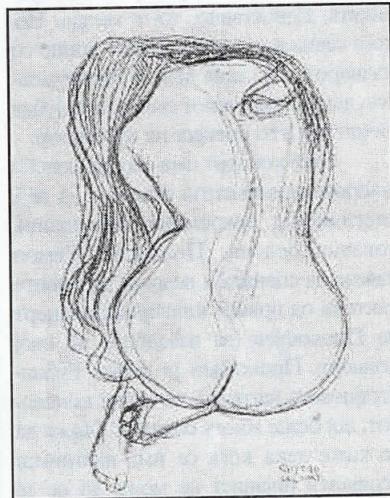

познато под различни имиња: во Германија е „Jugendstil“, во Италија - „Stile Liberty“ или „Floreale“, во Шпанија - „Modernista“, во Австрија - „Secesionsstil“ и во Франција - „Modem style“.

Густав Климт (1862-1918), познат како уметнички револуционер, реагирајќи против официјалниот академски свет и буржоаскиот конзервативизам, во 1897 година ја создава Виенската сецесија. Тој, без сомнение, е нејзиниот најфасцинаантен сликар, кој извршил најголемо влијание врз австриската уметност. Неговото

чилици и животни, познати се и неговите заведувачки актови, кои навлекуваат во лавиринтите на потсвесното и сеприсутниот ерос.

Егон Шиле (1890-1919), често од страна на своите современици е описан како наследник на Климт, но тој умира пред да ја постигне до крај „судбинската предодреденост“. Во секој случај, тој го надминнал Климт по неговата контролервност, особено по интересот за најслободни актови на млади девојки, за што бил и осудуван. Творештвото на Шиле

изобилува со цртежи што изразуваат екстремен еротизам и дури и навлегуваат во сферата на порнографското. Покрај тоа, тој бил фасциниран и од сопствената појава и изработил голем број автопортрети, како и портрети на личности со кои доаѓал во допир. Неговите модели се со силна индивидуалност изразена преку неговата препознатлива нервозна линија.

Изложбата што имаме можност да ја видиме во Културно-информативниот центар презентира дела коишто, без сомнение, доволно ги илустрира веќе споменатите обележја на двајцата најзначајни сликари на Виенската сецесија, уметноста на Австрија и воопшто на светската уметност.

Мая ЧАНКУЛОВСКА